30/08/2019

“Πρέπει όχι μόνο να επιβιώσουμε αλλά να ζήσουμε”

/ Γνώμες

π. Ανδρέας Αγαθοκλέους

Δεν ήταν σε όλα οι άλλες εποχές καλύτερες από σήμερα!

Σήμερα δεν απορρίπτονται, ως μη παραγωγικοί και άχρηστοι κοινωνικά, όσοι έχουν κάποια αδυναμία σωματική ή ψυχική.

Σήμερα δεν επισκέπτονται τις μεγάλες πόλεις, τα αξιοθέατα και τουριστικούς προορισμούς μόνο όσοι έχουν κάποια κοινωνική θέση και έχουν οικονομική άνεση.

Σήμερα δεν μορφώνονται μόνο οι πλούσιοι.

Σήμερα δεν περιορίζονται οι γνώσεις σε ορισμένους που μπορούν να βρεθούν σε βιβλιοθήκες.

Σήμερα δεν είναι οι αποστάσεις μεγάλες και το άλλο μέρος της γης δεν είναι τόσο… μακρινό. Ο κόσμος μας έγινε μια γειτονιά.

Κι όμως! Μεγάλωσαν οι αποστάσεις της καρδιάς μας. Δεν ακούμε τους κτύπους της καρδιάς του διπλανού μας. Ο καθένας ακούει της δικής του καρδιάς τους εκκωφαντικούς παλμούς αγωνίας και πόνου.

Μιλούμε στα τηλέφωνα συνεχώς χωρίς να επικοινωνούμε. Επικοινωνούμε με sms και Facebook χωρίς να κοινωνούμε.

Γι’ αυτό αυξηθήκαν τα λεγόμενα ψυχολογικά προβλήματα, τα ψυχοφάρμακα και οι σχιζοφρενικές συμπεριφορές. Μια σύγχυση και αφύσικη ζωή κυριαρχεί. Δεν είναι έτσι;

Κι όμως! Πρέπει όχι μόνο να επιβιώσουμε αλλά να ζήσουμε. Να γευτούμε τη χαρά που επαγγέλλεται ο Θεάνθρωπος Ιησούς Χριστός. Να ζήσουμε την όντως Ζωή που την ονομάζει Αιώνια Ζωή. Όχι αναγκαστικά, ούτε κάτω από απειλή της κόλασης, αλλά ποθώντας την ουσία της ζωής, το «ἕνα οὗ ἐστι χρεία». Γευόμενοι την απουσία του φωτός μπορεί να το αναζητήσουμε. Ευρισκόμενοι στην άβυσσο του είναι μας μπορεί να επικαλεστούμε την άβυσσο του ελέους του Θεϊκού είναι.

Όπως και να ήταν οι άλλες εποχές, όπως και να είναι η δική μας εποχή, ο άνθρωπος στη βάση του είναι ο ίδιος: οι ίδιες ανάγκες, οι ίδιες αναζητήσεις της ψυχής, οι ίδιοι προβληματισμοί. Όπως και το ίδιο: άλλοι αγωνιούν κι άλλοι αδιαφορούν, άλλοι προβληματίζονται κι αναζητούν κι άλλοι όχι. Η ελευθερία καθορίζει την προσωπική πορεία.

Στο χθες, το σήμερα και το αύριο υπάρχει η αιωνιότητα που καταργεί τη φθορά και το θάνατο. Στην ακαταστασία του κόσμου υπάρχει η Αγάπη του Θεού μας που μεταποιεί τις θλίψεις και δοκιμασίες, τις αμαρτίες και αποτυχίες μας σε «ὑδωρ ζῶν», δηλαδή σε μέσα που χαρίζουν άλλη εμπειρία ζωής, αυτής του Σταυρού και της Αναστάσεως.

Αν η κάθε εποχή, πέρα από τ’ αρνητικά της, έχει τα ωραία της, είναι, γιατί ο κάθε άνθρωπος, πέρα από τα δαιμονικά του πάθη, έχει την πνοή του Θεού.

Γι’ αυτό ποτέ δεν μπορεί να χαθεί για τον πιστό η ελπίδα, ούτε για τον εαυτό του ούτε για τον κόσμο. Ο Χριστός με την ενανθρώπησή Του μπήκε στην ιστορία και με το θάνατο και Ανάστασή Του μας χάρισε την κατάργηση του θανάτου και την εμπειρία της αιωνιότητας.